

Pogled dlje
Celovec
Podjuna
Šentjanž

Abonmajske vstopnice:

SPZ - Slovenska prosvetna zveza
Gablersbergerstr. 5/2, 9020 Klagenfurt/Celovec,
tel.: 0463 514300 · spz@slo.at

Julija Schellander-Obid
tel.: 0664 2620042 · kuk@slo.at

Klasja Kovačič, Slovenska prosvetna zveza
tel.: 0680 1517970 · klasja.kovacic@slo.at

Primož Kokovica, Kulturni dom Pliberk
tel.: 0664 2208337 · dom@kulturnidom.at

Cene:

Veliki abonma
120 € (12 predstav: Celovec + Pliberk + Šentjanž)

Mali abonma 1 in Mali abonma 2
99 € (8 predstav: Šentjanž + Celovec / Pliberk + Celovec)

Cena posamezne predstave: **20 €** (**12 €** za dijake/dijakinje in študente/šudentke)

Pogled dlje
Celovec
Pliberk
Šentjanž

Veliki abonma
Celovec + Pliberk + Šentjanž
12 predstav
120 €

Pogled dlje
Šentjanž
Celovec

Mali abonma 1
Celovec + Šentjanž
8 predstav
99 €

Pogled dlje
Pliberk
Celovec

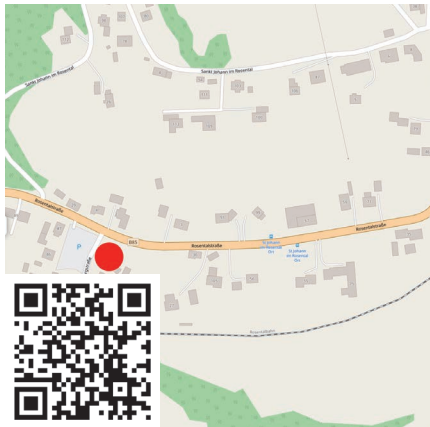
Mali abonma 2
Celovec + Pliberk
8 predstav
99 €

Abonma Pogled dlje+ 2425

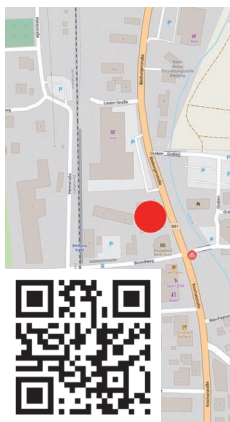
iKULT

**Interkulturalni prireditveni
center Celovec**
Südbahngürtel 24
9020 Celovec/Klagenfurt

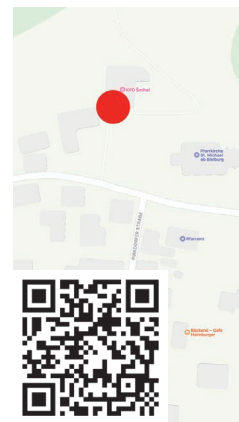
k & k
kultur&komunikacija
st.johann•šentjanž

k & k center Šentjanž
Šentjanž v R./St. Johann im R. 33
9162 Struga/Strau

KD KULTURNI DOM
PLIBERK - BLEIBURG

Kulturni dom Pliberk
Velikovška cesta 10/
Völkermarkter Str. 10
9150 Pliberk/Bleiburg

KPD
Šmihel

Farna dvorana KPD Šmihel
Šmihel pri Pliberku/
St. Michael ob Bleiburg 8
9143 Šmihel pri Pliberku/
St. Michael ob Bleiburg

Spoštovani ljubitelji gledališča!

Prejšnja gledališka sezona se je začela z abonmajem Pogled dlje+, ki je združeval tri prizorišča, poleg k&k centra Šentjanž in Kulturnega doma Pliberk še prireditveni center iKult Celovec. Pri načrtovanju zdajšnje gledališke sezone pa smo po premisleku, kako vas v gledališče privabiti čim več, dodali četrto prizorišče, tj. farna dvorana Kulturnega prosvetnega društva Šmihel, ki je znana tudi po mednarodnem lutkovnem festivalu Cikel cakl.

Veliki abonma Pogled dlje+ ponuja 12 različnih gledaliških predstav: štiri v Celovcu, štiri v Šentjanžu, dve v Pliberku in dve v Šmihelu. Mali abonma ponuja osem različnih gledaliških predstav: mali abonma Pogled dlje+ Šentjanž s predstavami v Celovcu in Šentjanžu ter mali abonma Pogled dlje+ Podjuna s predstavami v Celovcu, Pliberku in v Šmihelu pri Pliberku. Želimo vam veliko užitka na predstavah in se vidimo!

10. 10. 2024, 19:30 iKult Celovec

Emil Filipčič **Veselja dom**
SLG Celje, Teater Rampa

19. 12. 2024, 19:30 iKult Celovec

Rok Vilčnik – rokgre **Ljudski demokratični cirkus Sakešvili**
Teater Rampa

19. 2. 2025, 19:30 iKult Celovec

Matjaž Pograjc **Skini mi se s kursa**
Mini teater

16. 4. 2025, 19:30 iKult Celovec

Joe DiPietro **Prebrisane male laži**
SSG Trst

iKULT

Interkulturni prireditveni center Celovec
Südbahngürtel 24
9020 Celovec/Klagenfurt

10. 10. 2024, 19.30 iKult Celovec

Emil Filipčič **Veselja dom**
Teater Rampa
režija: Dejan Spasić
igrata: Manca Ogorevc in Tarek Rashid

Manca Ogorevc

Tarek Rashid

Foto: S. G. Celjce

Dramsko besedilo *Veselja dom*, s podnaslovom Prizori iz zakonskega življenja T. in P. in na hrbtni strani z oznako »nova komedija« je bilo krstno uprizorjeno 17. avgusta 1996 na festivalu Ohridsko poletje, septembra 1996 pa v SMG v režiji Nika Goršiča (pseudonim Nick Upper). Zvrstno se najbolj približa drami absurda, v kateri komično meji na tragično, vendar ostaja v okviru parodije. V središču dogajanja je zakonski par: Tončka in Polde. Medtem ko so njune poročne fotografije še sveže, začneta preigravati različne prizore njunege zakonskega življenja. Igriv in vesel začetek se kmalu prevesi v zakonsko rutino, naveličanost in grobo medsebojno obračunavanje, vrhunec zmerjanja, obtožb in groženj pa se skorajda konča tragično. Skoraj 30 let po nastanku drame absurda, ki ima podtone moške premoči,

si je nujno zastaviti vprašanje: »Kaj se je v tem času v odnosu med spoloma spremenilo?« So se vloge zamenjale? To odpre zanimivo uprizoritveno vprašanje: »Kaj se zgodi, če vlogi v besedilu zamenjamo?«

Pisatelj, pesnik, igravec, režiser in imitator Emil Filipčič (1951) je študiral režijo na AGRFT in se uveljavil kot pisatelj in dramatik z obsežnim literarnim opusom. Z Markom Dergancem je avtor satire »Butnskala« (1979) - kulturne radijske igre. Leta 2011 je za roman »Problemi« prejel nagrado Prešernovega sklada. Je iznajdljiv in provokativen avtor, tako v dramatik kot v prozi, zvrstno težko ulovljiv z značilnimi groteskno satiričnostjo in črnim humorjem.

Foto: Peter Krivograd

Maks Dakskobler

Foto: Gerhard Maurer

Aleksander Tolmaier

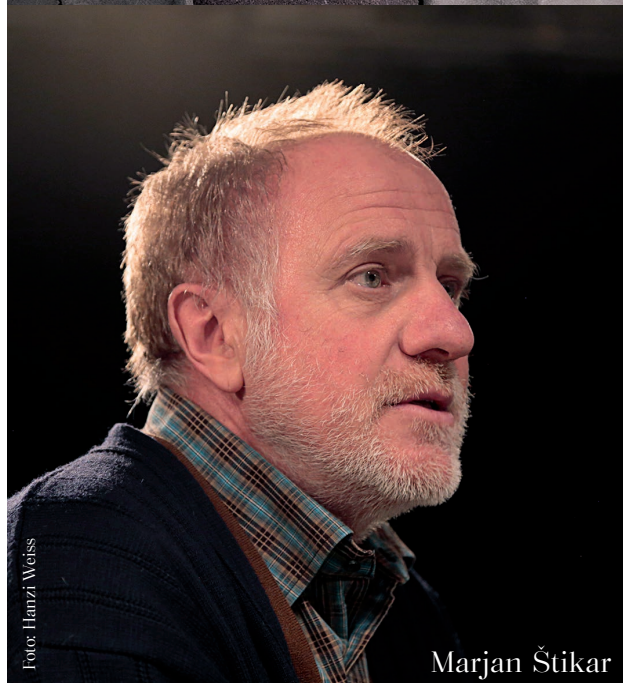

Foto: Hanzl Weiss

Marjan Štikar

Foto: Primož Lukežič

Lara Maria Vouk

19. 12. 2024, 19.30 iKult Celovec

Rok Vilčnik – rokgre **Ljudski demokratični cirkus Sakešvili**

Teater Rampa

režija: Alenka Hain

igrajo: Lara Maria Vouk, Marjan Štikar,
Aleksander Tolmaier, Maks Dakskobler

Predstava *Ljudski demokratični cirkus Sakešvili* nadaljuje žlahtno tradicijo slovenske drame absurda v njeni ludistični varianti, ki jo poznamo že pri Milanu Jesihu, Emilu Filipčiču in Dušanu Jovanoviču. Je zelo iskrivo in duhovito besedilo, ki se nenehno poigrava z bralčevo oz. gledalčevo recepcijo in preobrača situacijo, ki jo ustvarjajo štiri dramske osebe, katerih identiteta se nenehno spreminja. Vendar pa pri celoti ne gre zgolj za burko, ki gradi na situacijski komiki, temveč predvsem za luciden prikaz družbe in njenih oblastnih razmerij. *Ljudski demokratični cirkus Sakešvili* je bil prvič ustanovljen takoj po ukinitvi volitev v *Ljudski demokratični republiko Sakešvili* in je edini novodobni cirkus, v katerem ne mučijo samo živali. Takoj po nastanku je bil ukinjen zaradi nenadne smrti predsednika, a

se je po njegovi reinkarnaciji znova rodil, takrat v bistveno večji zasedbi in s točkami, ki po nevarnosti, presunljivosti in drugih peripetijah daleč prekašajo vse zaostale sosednje države.

Rok Vilčnik s psevdonimom »rokgre« (1968) je dramatik, pesnik, scenarist. Študiral je likovno pedagogiko in že v času študija pisal dramske, radijske in lutkovne igre. V svojih delih je zmeraj kritičen in humoren, ne glede na žanr. Za glavni lik pogosto postavi navadnega človeka, ki se z neprijetnimi situacijami spopada s pomočjo humorja. Med pomembnimi dramami sta »Tarzan« in »Ljudski demokratični cirkus Sakešvili«, za katero je leta 2016 prejel Grumovo nagrado za najboljše dramsko besedilo.

19. 2. 2025, 19.30 iKult Celovec

Matjaž Pograjc **Skini mi se s kursa**
po motivih Othella Williama Shakespeara

režija: **Matjaž Pograjc**

igrajo: **Klara Kastelec, Rada Kovačević,
Jurica Marčec, Kristina Tini Rozman**

Zgodba *Othella*, tragedija, ki jo je napisal William Shakespeare okoli leta 1603, je preprosta. Vojak Othello za svojega poročnika ne izbere Jača, bojnege tovariša, temveč moža, ki nima pojma o zasnovi bitke, Cassia. Jačova prizadetost je razumljiva, ne zaradi poklicnega izdajstva, marveč zaradi zavisti. Cassiu zavida položaj poročnika, vendar je njegov gnev usmerjen v Othella, kar priča o tem, da njemu, uspešnemu eksotičnemu vojaku z lepo ženo Desdemono, zavida še bolj. Zato Jačo spletkari, laže, krade in ubija; Othello verjame, Desdemona pa nasrka. »Othello je zaradi svoje preprostosti popoln gledališki tekst. Kdor se odloči, da ga bo uprizoril, ima na razpolago ogrodje človeških odnosov, odločitev in zablod, katerih vzrok je ravno prav zamolčan, da prenese skoraj vsako projekcijo,« meni Pograjc. Skini mi se s kursa je samosvoja in aktualizirana interpretacija znane tragedije, je »zgodba nogometnega huliganstva, čefurjev v Ljubljani in balkanskega trapa s travarico za počez«. Za slovenski prevod je poskrbel Milan Jesih, za srbski Rada Kovačević in za hrvaški prevod Jurica Marčec.

Matjaž Pograjc (1967) je eden najvidnejših slovenskih režiserjev. Študiral je režijo na AGRFT, v 90. letih je ustanovil znamenito skupino Bontanc, v okviru katere je režiral številne predstave, ki so temeljile na raziskovanju koreografskih in psiholoških oblik uprizoritvenega izraza znotraj ideološko naravnanih tem. Za svoje delo je prejel številne nagrade doma in v tujini, med katerimi sta tudi Borštnikova nagrada za posebne dosežke in nagrada Prešernovega sklada.

16. 4. 2025, 19.30 iKult Celovec

Joe DiPietro **Prebrisane male laži**

SSG Trst

režija: **Nenni Delmestre**

igrajo: **Primož Forte, Tina Gunzek,
Nikla Petruška Panizon, Franko Korošec**

Foto: TSSG Trst

Osrednja tema broadwayske komedije *Prebrisane male laži*, ki jo je napisal Joe DiPietro leta 2013, je resnica: smo res iskreni do drugega v partnerskih in družinskih odnosih? Je mogoče včasih bolje kaj zamolčati, da ne ranimo drugega? Ali je bolje priznati resnico in si olajšati dušo, čeprav bo to mogoče pomenilo uničenje trajne zveze? V tej komediji sumljivo vedenje moža, ki mu je sin razkril skrivnost, izzove ženo, da spretno, čeprav precej vsiljivo, začne »preiskavo« ter vanjo vplete tudi sina in snaho. Družinski pogovori razkrijejo marsikaj, a najdejo tudi pot do razpleta. Do izraza pridejo generacijske razlike, nekatere zgodbe ostajajo nespremenjene, modrost starejših pa pomaga mlajšim, da lahko pogledajo dlje. Komedija o ljubezni, zakonu, sobivanju v dobrem in slabem postavlja vprašanje o družinskih

skrivnostih in na duhovit način prinaša v ospredje resne družbene teme o (med)generacijskih razlikah, etičnih in moralnih načelih posameznika v sodobni družbi. Pisan in zgovorno duhovit okvir zgodbe ustvarjajo scene, kostumi in izbor glasbe.

Ameriški dramatik italijanskega porekla Joe DiPietro (1961) je za komedijo »Prebrisane male laži« (»Clever little lies«) prejel dve nagradi tony – nagrada za izjemne dosežke na področju ameriškega gledališča, ki jo podeljujejo vsako leto na Manhattnu. Tekst v slovenskem prevodu Tine Mahkota postavlja na oder hrvaška režiserka Nenni Delmestre, ki s tem delom že četrtrič sodeluje s tržaškim gledališčem.

2. 10. 2024, 19:30 k & k center Šentjanž

Simon Šerbinek **Kriplov zagovor**

Kulturno umetniško društvo Borza,
Lutkovno gledališče Maribor, Društvo paraplegikov Podravja

27. 11. 2024, 19:30 k & k center Šentjanž

Samuel Beckett **Čakanje Godota**

Šentjakobsko gledališče

12. 3. 2025, 19:30 k & k center Šentjanž

Tomislav Zajec **Franz**

Mestno gledališče Ptuj

14. 5. 2025, 19:30 farovž Šentjakob

José Cabeza **Trije milijoni minut**

Mestno gledališče ljubljansko

k & k center Šentjanž
Šentjanž v R./St. Johann im R. 33
9162 Struga/Strau

Foto: KUD Borza

2. 10. 2024, 19:30 k & k center Šentjanž

Simon Šerbinek **Kriplov zagovor**

Kulturno umetniško društvo Borza,
Lutkovno gledališče Maribor, Društvo paraplegikov Podravja

režija: Matjaž Latin

igra: Simon Šerbinek

Monodrama *Kriplov zagovor* na izviren način prikazuje igralčevo avtobiografsko zgodbo, ki pripoveduje o rehabilitaciji in vključevanju invalidov v družbo. Simon Šerbinek svojo osebno zgodbo predstavi na navidezno sproščen način, ob tem pa z veliko mero družbene kritike in samoironije. Kriplov zagovor je podnaslovljen s »komedija« in vključuje elemente različnih žanrov, od stand up komedije do dokumentarnega realizma, prek katerih posega v boleče osebne in družbene teme. Te se dotikajo različnih vrst invalidnosti, tako telesne kot duševne diagnoze, predvsem pa igralec v tej iskreni monodrami odpira in ruši tabuje o invalidnosti. Ključnega pomena je torej razgaljenje – intimno podajanje njegove življenjske zgodbe, ki ga je usodno zaznamovala in stigmatizirala. In vendar je igralec Simon Šerbinek kljub izgubi obeh nog ponovno našel smisel.

***izvor besede 'invalid' (povzeto po Slovenskem etimološkem slovarju) – prevzeto prek nem. Invalid iz frc. invalide, prvotno 'nemočen', to pa iz lat. invalidus, kar je sestavljeno iz lat. in- 'ne-' in validus 'močan, krepak, čvrst'**

'kripelj', po domače 'kripl' (SSKJ) – nižje pogovorno invalid, pohabljenec

Simon Šerbinek (1973) je študiral dramsko igro na AGRFT v Ljubljani, nato še slovenščino na mariborski Filozofski fakulteti. V več slovenskih gledališčih je sodeloval kot igralec in tudi kot lektor; slednje predvsem na štajerskem območju. Največjo odmevnost je doživel s predstavo »Ženitni oglas« (1991), za »Kriplov zagovor« (premiéra januarja 2023 v LGM, do zdaj uprizorjen 17-krat) pa mu je Kulturno umetniško društvo ZIZ podelilo »ZIZ nagrado za egotripovsko predstavo«.

27. 11. 2024, 19:30 k & k center Šentjanž

Samuel Beckett **Čakanje Godota**

Šentjaponsko gledališče

režija: Jaša Jamnik

igrajo: Žiga Sedmak, Srečko Kermavner,
Žiga Medvešek, Marko Skok, Jože Pavšič

Foto: A. Kosir

Eno najpomembnejših besedil evropske dramatike preteklega stoletja je zagotovo tragikomedija *Čakanje Godota* Samuela Becketta, ki jo je v prvi obliki napisal 1948 – 1949 v francoščini. Z njo je opozoril na tragi-komičen položaj človekovega obstajanja v modernem opustelem svetu. Dva potepuha, brezdomca, se vsak dan srečujeta na cesti poleg nekega drevesa in čakata na Godota, ki je pris-podoba za boga, upanje in smisel. Vsak dan k njima prihaja deček, ki jima vliva upanje, da bo Godo zagotovo prišel naslednji dan. Čas in kraj dogajanja nista določena, poleg tega junaka ne-nehno pozabljata, koliko časa sta na tem kraju in kaj sta delala pred tem. Beckett je v svojem delu z ironijo opisal človeške strahove, muke, pričakovanja in absurdnost bivanja. To je storil tako dobro, da režiser Jaša Jamnik, ki je tekst priredil po prvem slovenskem prevodu Fran-ceta Jamnika iz francoščine in avtorjevem pre-

vodu v angleščino, meni, da je *Čakanje Godota* »večno aktualen tekst«.

Irski pisatelj in dramatik Samuel Beckett (1906–1989) velja za enega najpomembnejših avtorjev sodobne svetovne dramatike in za vo-dilnega avtorja evropskega gledališča absurda. Rodil se je v predmestju Dublina, a je večino življenja preživel v Parizu. Najprej je pisal v angleščini, potem v francoščini in svoja dela sam prevajal v oba jezika. Prejel je več nagrad, med njimi leta 1969 Nobelovo nagrado za knji-ževnost. Uprizoritev v režiji Jaše Jamnika je prejela dve nagradi na Linhartovem srečanju v Medvodah (2024), posebno priznanje žirije na Čufarjevih dnevih na Jesenicah (2023) ter nagrado za najboljšo režijo in za igralsko kre-acijo, obe na mednarodnem festivalu amater-skih gledališč v BiH (2023).

12. 3. 2025, 19.30 k & k center Šentjanž

Tomislav Zajec **Franz**

Mestno gledališče Ptuj

režija: Peter Srpčič

igra: Borut Veselko

Foto: Stanislav Zebec Slane

Monodrama *Franz* postopoma in skozi oči »opazovalca« razkriva življenjsko pot Franza Jägerstätterja in njegovo usodno odločitev za vztrajanje pri etičnem načelu »ne ubijaj« namesto slepe poslušnosti Führerju. Zgodba temelji na resničnem dogodku iz leta 1943, ko se je v nacistični eri zgodilo nekaj nepredstavljivega za tisti čas: preprost avstrijski kmet, mož in oče treh otrok Franz se je drznil zoperstaviti Hitlerju, ko se je odrekel nemški vojski (Wehrmacht) in zavrnil sodelovanje v eni največjih vojnih morij. Odločil se je raje za smrt kot za konformizem. Tako je postavil etična vprašanja nad vse ter postal simbol upora proti nacistični mašineriji. Svoj »ne« nacizmu je plačal z življenjem in poniknil v anonimnost. Šele v zadnjem času se je, potem ko so ga razglasili za mučenca ter tudi po zaslugi drame Jägerstätter Felixa Mittererja in filmski

upodobitvi Skrito življenje Terrencea Malicka, obudilo zanimanje za tega načelnega moža. Igralec Borut Veselko, ki je tudi prevedel delo iz hrvaščine v slovenščino, o uprizoritvi: »Franz odpira etična vprašanja, ne moralizira, zbuja sočutje in sili v razmislek.«

Tomislav Zajec (1972) je pesnik, romanopisec, dramatik in scenarist, večkratni prejemnik državne nagrade Marina Držića za najboljše hrvaško dramsko besedilo. Je tudi profesor na Akademiji za dramske umetnosti v Zagrebu. Njegove odmevne drame so »John Smith, princeza od Walesa« (1999), »Trebalo bi prošetati psa« (2013), »Gospoda Dalloway« (po motivih romana Virginie Woolf, uprizorjena v SNG Drama Ljubljana 2023), Nestajanje (2024). Monodrama »Franz« (2022) je bila prvič uprizorjena v zagrebškem gledališču Teatar & TD.

14. 5. 2025, , 19.30 farovž Šentjakob

José Cabeza **Trije milijoni minut**

Mestno gledališče ljubljansko

režija: Barbara Hieng Samobor

igrajo: Judita Zidar, Tjaša Železnik, Mojea Funkl,
Ana Pavlin k. g./Diana Kolenc k. g., Klara Kuk k. g., Jana Zupančič

Foto: Peter Giodani

V podjetniškem trilerju ali kriminalni drami štiri prijateljice poleg družabništva in skupnih spominov družijo tudi »poslovna skrivnost«. V skupnem podjetju vodijo dvojno računovodstvo in se plačevanju davkov izogibajo s prenakazovanjem denarja v Švico. Ko jim na sled pride finančna policija, se morajo na predlog odvetnice odločiti, kdo bo krivdo prevzel nase, odsedel 7-letno zaporno kazen ter s tem rešil sodelavce in podjetje. Za odločitev, kdo bo prostovoljno prevzel krivdo, najamejo mediatorja: med mediacijo se pokaže, da je vsa njihova morala v trenutku izpuhtela, ostala je le še pragmatičnost. Poanta tega psihološkega trilerja je, da se vsak človek, ki je

stisnjen v kot, rešuje na svoj način, predvsem pa v paniki pokaže svoje najgloblje bistvo. V taki situaciji so na najhujši preizkušnji lojalnost, iskrenost in racionalnost.

Španski avtor José Cabeza, ki je profesor scenaristike na Univerzi Rey Juan Carlos v Madridu, je igro napisal po scenariju za film »7 let« (2016), ki je bil velika uspešnica. Na podlagi filmskega scenarija so nastale tudi številne druge gledališke priredbe. Barbara Hieng Samobor, režiserka in tudi avtorica priredbe te uprizoritve, je od leta 2007 pa je direktorica in umetniška vodja Mestnega gledališča ljubljanskega.

Pogled*dlje* **Podjuna**

16. 10. 2024, 19:30 KD Pliberk

Ingmar Bergman **Prizori iz zakonskega življenja**
SNG Maribor

13. 11. 2024, 19:30 farna dvorana KPD Šmihel

Prežihov Voranc **Boj na požiralniku**
Prešernovo gledališče Kranj

15. 1. 2025, 19:30 farna dvorana KPD Šmihel

Cristina Clemente, Marc Angelet **Laponska**
Gledališče Koper

26. 3. 2025, 19:30 KD Pliberk

Andrej Rozman Roza **Prepelka**
Slovensko mladinsko gledališče

Farna dvorana KPD Šmihel
Šmihel pri Pliberku/St. Michael ob Bleiburg 8
9143 Šmihel pri Pliberku/St. Michael ob Bleiburg

KD KULTURNI DOM
PLIBERK - BLEIBURG

Kulturni dom Pliberk
Velikovška cesta 10/Völkermarkter Str. 10
9150 Pliberk/Bleiburg

16. 10. 2024, 19.30 farna dvorana KPD Šmihel

Ingmar Bergman **Prizori iz zakonskega življenja**

SNG Maribor

režija: Mira Stadler

igrata: Ksenija Mišič, Vojko Belšak

Foto: Peter Grodani

Leta 1972, pri pisanju scenarija za TV serijo *Prizori iz zakonskega življenja* je režiser Ingmar Bergman izhajal iz lastnih izkušenj iz zakonske zveze z igralko Liv Ullmann. Po izjemnem uspehu serije je režiral še celovečerni film, ki je prejel več mednarodnih priznanj, npr. zlati globus za najboljši tujejezični film, ter gledališko uprizoritev leta 1981 v Theater im Marstall v Münchnu. Kljub avtobiografskim motivom je v dramo spretno vnesel univerzalni boj med spoloma oz. zakonskima partnerjema in družino. Zvezo med Marianne in Johanom je postavil pod povečevalno steklo. Opazoval je, kako se približujeta in oddaljujeta, kako se v desetih letih spreminjata njuni pogledi in čustva, kako preigravata najrazličnejša stanja, od ljubezni, vznemirljive privlačnosti, jeze, ljubosumja, hladne egoistične brezvestnosti do razočaranj in iskrenosti. Johan in Marianne si dovolita biti pogumna, strahopetna,

srečna, žalostna, jezna, ljubeča, zmedena, negotova, zadovoljna, zvita, neprijetna, otročja, zlobna, nedoumljiva, veličastna, malenkostna, fizično ljubeča, brezsrdna, neumna, bedna, nemočna — na kratko: sta tipični človeški bitji.

Ingmar Bergman (1918–2007) ni le svetovno prepoznavni filmski scenarist in režiser 20. stoletja, temveč tudi eden najplodovitejših švedskih gledaliških režiserjev. Bil je mojster psihološke drame, filmski režiser, ki je s svojo introspektivno avtorsko poetiko, iz katere je nastal pojem »bergmanovski«, o človeški duši povedal toliko kot Dostojevski ali Camus. Ustvaril je več kot 50 filmov in več kot 100 gledaliških uprizoritev. Koroška Slovenka Mira Stadler (1992) je nadebudna mlada režiserka. Je prejemnica nagrade stella 2022 za najboljšo uprizoritev za mladino »Mädchen wie die«.

13. 11. 2024, 19.30 farna dvorana KPD Šmihel

Prežihov Voranc **Boj na požiralniku**

Prešernovo gledališče Kranj

režija: Jernej Lorenci

igrajo: Darja Reichman, Živa Selan,

Blaž Setnikar/Gregor Luštek k. g., Branko Jordan k. g.

Vorančev *Boj na požiralniku* je pretresljiva zgodba Dihurjeve družine, ki bije boj za preživetje na težki, ilovnati zemlji, in je dobesedno zapisana v naših genih. V boju z zemljo in v boju za preživetje se je na kmetih dogajalo nasilje nad otroki in živalmi, ki je s svojo krutostjo zaznamovalo več generacij. In mi smo »vnuki svojih dedov«; prav o tem nam želi spregovoriti Voranc. Spregovori nam o neizmerni krutosti, ki je posledica stiske in nemoči ter se kot zla usoda prenaša iz roda v rod. Zgodba Dihurjeve družine tako ni le zgodba iz daljne preteklosti, temveč tudi

zgodba, ki jo še kako živimo tudi danes.

Koroški pisatelj in politik Lovro Kuhar — Prežihov Voranc (1893—1950) je predstavnik socialnega realizma. V kratki prozi je opisoval izjemne posameznike in njihova navzkrižja z okoljem, v romanih pa je prikazoval usodo širše skupnosti in oblikoval t. i. kolektivni roman. Za črtice »Solzice« je prejel Prešernovo nagrado (1950) in Levstikovo nagrado (1949). Režiser Jernej Lorenci (1973) se je tematike krutosti ter boja za preživetje dotaknil na svoj pretanjen in radikalen uprizoritveni način.

15. 1. 2025, 19.30 KD Pliberk

Cristina Clemente, Marc Angelet **Laponska**

Gledališče Koper

režija: Nenni Delmestre

igrajo: Urška Taufer, Luka Cimprič,

Rok Matek, Nika Rozman

Komična drama *Laponska* se začne nekega dne v koči v zasneženi pokrajini Laponski, le nekaj trenutkov za tem, ko deklica pove bratrancu resnico o Božičku, kar pri dečku izzove razočaranje in žalost, pri starih pa razpravo o resnici in laži, o pravici do razkritja iluzij in o nujnosti pogovorov o manj prijaznih dejstvih. Medtem ko primorski par temperamentno zagovarja življenje v iluziji in dokazuje, da so za lažanje potrebne večje intelektualne spodobnosti kot za resnico, jima Finec očita, da sina vzgajata v laži in da le resnica lahko osvobaja. Toda razkrije se, da ima tudi on svojo resnico, ki jo le s težavo prizna, in da vsak trenutek ni primeren za njeno izrekanje. Prepirl med sestrama in njunima soprogoma ter razpravo o tem, ali nek pojav imenujemo laž ali metafora, na koncu vendarle otopli čarobni dogodek, *aurore borealis* — naravni pojav, ki je preprost za razumevanje in obenem čaroben v

svoji lepoti, saj v njem prepoznamo hkratnost dejstva in iluzije. V prevodu Marjete Drobnič in jezikovni priredbi Patrizie Jurinčič Finžgar, v kateri je prisotno narečje s primorskega območja, igra pridobi raznolikost in začinjenost s humorjem.

Katalonca Cristina Clemente in Marc Angelet (oba 1977) sta študirala režijo in dramaturgijo na gledališkem inštitutu v Barceloni. Clemente deluje kot dramatičarka, scenaristka in režiserka, Angelet pa je igralec, režiser, dramatik in scenarist ter ustanovitelj »La Guapa Teatro« v Madridu. Njuno skupno delo »Laponska«/»Laponia« sta kot krstno uprizoritev režirala leta 2019, doživelo je velik odmev. Splitska uprizoritev »Laponia« v režiji hrvaške režiserke Nenni Delmestre je leta 2020 prejela nagrado »Nada Subotić« na 27. Festivalu glumca v gledališču v Vinkovcih.

26. 3. 2025, 19.30 KD Pliberk

Andrej Rozman Roza **Prepelka**

Slovensko mladinsko gledališče

režija: Vito Taufer

igrajo: Irena Yebuah Tiran, Mojca Partljič, Romana Šalehar, Maruša Oblak, Dario Varga, Matej Zemljič, Ivan Godnič, Ivan Rupnik

Foto: Ivan Kam Mujezinović

Britanska folkloristka Marian Roalfe Cox je v svoji knjigi o Pepelkah zapisala več kot 300 različic, med najbolj znanimi so nastale izpod peresa avtorjev Charlesa Perraulta, bratov Grimm in Giambattista Basila. Pepelkina zgodba je zelo blizu resničnemu življenju. Tako blizu je svetu, v katerem živimo, da se iz tega ne da hecati. Pri njej pa sta dve hudi zadregi. Prva je vloga Pepelkinega očeta, ki hčerko prepusti psihičnemu in fizičnemu mučenju svoje žene in njenih hčerk. Je res tak pokvarjenec ali je za njegovim ravnanjem skrivna računica? Druga zadrega je princ, ki naj bi bil za vsa mlada dekleta glavni zadetek. Če verjamemo, da sreče ženski ne prinese bogat in ugleden partner, ampak znanje in svoboda, ali si potem lahko privoščimo takega princa? Je sploh mogoče, da se s tem, ko osvoji srce tistega, ki ali kar predstavlja princa, Pepelkina zgodba konča?

Zaradi teh avtorjevih dilem je zgodba o Prepelki postala veliko bolj sodobna, kot bi človek od neke stare pravljice pričakoval. Je inovativna, rime so izjemno komične, verzi na odru pa suvereno odigrani in zapeti, kar predstavo približa žanru muzikala.

Andrej Rozman Roza (1955) je pesnik, dramatik, režiser in igravec, ki je pustil študij slovenistike, s prijatelji ustanovil Pocestno gledališče Predrazpadom, organiziral več odmevnih gostovanj tujih uličnih gledališč v Ljubljani, s katerimi je premagal strah tedanjih oblasti pred spontanim dogajanjem na ulici. Je začetnik improvizacijskih gledaliških tekmovanj v Sloveniji, avtor mnogih knjižnih in gledaliških uspešnic ter prejemnik številnih nagrad, mdr. Levstikove nagrade za življenjsko delo (2021) in nagrado Staneta Severja za delo v gledališču (1986).

